

recte, end de af det ærede Udvalg foreslaaede Forandringer.

Ordføreren: Jeg kan ikke Andet end beklage, at Udvalget ikke har været bekendt med Generalauditeurens Bemærkninger med Hensyn til denne Sag, da det naturligtvis kunde have foranlediget, at nogle af vore Indstillinger vilde have kommet til at lyde anderledes. Jeg skal med Hensyn til den høitærede Justitsministers første Bemærkning blot tage mig den Frihed at erklære, at isaafald forekommer det mig rigtigt, at det havde været ønskeligt, om det i Lovudkastet var tilkjendegivet, at Dommen, forsynet med Generalauditeurens Betænkning, skulde forelægges Kongen igjennem Justitsministeren, fordi derved vilde al Tvivl have været undgaaet; og de Betæneligheder, Udvalget har haft ved at lade denne Paragraph blive staaende, som den staaer i Udcastet, være havede. Naar der hvade staaet, at Dommen skulde forelægges Kongen med Betænkning fra Generalauditeuren igjennem Justitsministeriet, havde der vist ingen Grund været til at foreslaae nogen Forandring; men det vidste vi ikke; vi troede, at Dommen ligefrem skulde gaae fra Krigsretten til Kongen, uden at gaae igjennem Generalauditeuren. Vi kunde ikke forstaae Ordene i Udcastet paa anden Maade. Med Hensyn til vort Forslag, at „over“ forandres til „i det Mindste“, maa jeg tage mig den Frihed at bemærke, at det er fremkaldt af den Omstændighed, at 100 Rbd. efter de almindelige Regler for summa appellabilis maae være tilstrækkelige, for at Sagen kan indankes. Naar en Sag nemlig angaaer 100 Rbd., kan den indankes for Høiesteret; den skal ikke være over 100 Rbd.; naar den blot er 100 Rbd., er det tilstrækkeligt. Det er ogsaa en Grændse, der er optagen i Udcastet til en militair Kettergangslov, som nu er forelagt, hvor det hedder: „Bøder til et Beløb af idetmindste 100 Rbd.“ Naar altsaa Bøden er 100 Rbd., kan Sagen fordres prøvet, og det stemmer ogsaa med Lovens 1—6—18. Iøvrigt har det sin fuldkomne Rigtighed med hvad den høitærede Justitsminister bemærkede, at de Grændser, man i Ud-

kastet har foreslaaet for Sagens Revision, ere netop de Grændser, der ere foreskrevne i Reglementet af 1808, hvor det hedder: „Er den Paagjældende ikke fornøiet med Rettens Dom, og denne lyder paa Mulkt over 100 Rbd., Arrest over 8 Dage, Nedsættelse paa Anciennetslisten o. s. v.“ Jeg seer rigtigt, at det er det gamle Reglement, man har bibeholdt; men jeg har ikke vidst, at det er skeet, for ikke at røre ved de gamle Regler. Som sagt, jeg maa beklage, at vi ikke have havt Generalauditeurens Erklæring til Veiledning. Med Hensyn til, at vi have foreslaaet en Forskjel, efter som Straffen idømmes Officerer eller Underofficerer og Menige, forsaavidt der er Tale om Paaanke, da er det en Forskjel, der er grundet i de almindelige Regler for den militaire Kettergangsorden. Det er fulgt der, som Princip, at Chefens arbitraire Myndighed over Underofficerer og Menige er større end over Officerer, og ligeledes forholder det sig med Indankning; en Officer kan faae en Dom indanket, uagtet Straffen er mindre end den, som maatte være tilkjendt en Underofficer eller Menig, for at han skulde kunne faae Sagen indanket. Det er grundet i Sagens Natur, at Straffen bliver saameget søeligere, jo høiere Bedkommendes Charge er. Iøvrigt skal jeg efter de Oplysninger, som den høitærede Justitsminister nu har givet, ikke insistere paa, at vort Forslag gaaer igjennem.

Formanden: Maa jeg spørge, hvilket Forslag den ærede Ordfører meente?

Ordføreren: Forslaget til hele Paragraphen.

Rettelser.

- Nr. 205, Sp. 3244, L. 18 f. o.: „i de borgerlige Friheders Interesse.“ læs: „i den borgerlige Friheds Interesse.“
 — 210, 1ste Spalte L. 10 f. o. „Byrde“ læs: „Styrke.“
 — 211, Sp. 3338 L. 17 f. o. „tjenstdygtige“ læs: „tjenstpligtige.“
 — 212, Sp. 3351 L. 19 f. n. Ordene: „ialtsald maatte der hellere hebde“ udgaae.
 — 213, 1ste Spalte L. 3 f. o. „forringe“ læs: „forene.“